

Holistyczność chiropraktycznej metody McTimoney-Corley'a

Henryk Dyczek, Akademia Chiropraktyki www.akademia-chiropraktyki.pl

Słowa kluczowe: Holizm, chiropraktyka McTimoney-Corley'a

Key words: Holism, McTimoney-Corley chiropractic

Streszczenie

Unikalność chiropraktyki McTimoney-Corley'a leży w jej holistycznym podejściu do zdrowia chorego. Chiropraktyka ta rozpoznaje, że dolegliwości prezentowane przez chorego są zaledwie czubkiem góry lodowej. Dlatego też, będąc gałęzią medycyny manualnej, uważa za mało skuteczne koncentrowanie się tylko na kręgosłupie chorego w celu przywrócenia optymalnego zdrowia.

Summary

The distinctiveness of the McTimoney-Corley (McTC) chiropractic lies in its holistic approach to health of the patient. The McTC chiropractic identifies that the symptoms presented by the patient are barely the tip of the iceberg. Consequently, being a branch of manual therapy, it is of an opinion that the treatment which only focuses on the patient's spine to restore his health is ineffective.

Pojęcia holizmu podkreśla, że na każdym poziomie organizacji, organizmy mają spójność, która nie może być zrozumiana poprzez analizę ich pojedynczych składników z osobna. Ta organiczna całość jest dynamiczna i płynna. Jej wielorakie funkcje same się motywują, same się organizują, są spontaniczne i zachodzą na wielu poziomach w tym samym czasie. W organicznej całości nic nie jest kontrolowane, ale raczej istnieje tutaj doskonała komunikacja we wszystkich kierunkach od razu, w tym samym czasie i ona to utrzymuje spójność. Organiczna całość nie posiada części do rozłożenia. Jest to spójna całość. Nie oznacza to jednak, że nie możemy analizować zidentyfikowanych, poszczególnych jej części, tak, jak to robiliśmy dotychczas. Warto jednak wiedzieć, że izolowane części całości są tylko cieniem tego, czym są, kiedy tworzą spójną całość.

Zatem usprawnianie nieprawidłowo funkcjonującego elementu narządu ruchu, który bezpośrednio rzutuje na dolegliwość chorego, bez uwzględnienia całości i związanej z tym spójności organizmu człowieka jest wyrazem braku profesjonalizmu, czy też poważnym nieporozumieniem. Wśród powszechnie znanych rodzajów terapii manualnej tworzących potężną pajęczynę, w którą może wpaść chory, wydaje mi się, że chiropraktyka

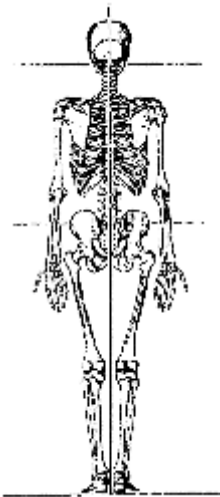
McTimoney-Corley'a oraz terapia czaszkowo-krzyżowa są najbardziej bliskie pojęciu holizmu w terapii manualnej, a powiązanie obydwu terapii daje rezultaty, które będą cenne dla tych, w których rozumieniu każdy człowiek jest unikalną i niepowtarzalną jednostką, wymagającą indywidualnego zrozumienia i podejścia terapeutycznego w celu dotarcia do przyczyny problemu, który nurtuje chorego.

Holistyczność chiropraktyki McTimoney-Corley'a widoczna jest w fakcie, że nie tylko usprawnia ona cały układ ruchu, przywraca optymalne unerwienie narządów człowieka, ale również redukuje napięcie psychiczne chorego, co pozwala zaproponować, że oddziałuje ona, a może lepiej powiedzieć: synchronizuje się ze spójnością organizmu. Potwierdzeniem powyższego jest fakt, że po usprawnianiu narządu ruchu chiropraktyką McTimoney-Corley'a chory odczuwa całkowite odprężenie oraz wewnętrzną siłę do utrzymania prawidłowej postawy ciała. Reakcja chorego przy zastosowaniu chiropraktyki McTimoney-Corley'a jest potwierdzeniem jej holistycznego działania. Prawidłowa postawa ciała (rys. 1) jest definiowana jako:

„W płaszczyźnie czołowej linia pionu powinna pokrywać się z linią łączącą guzowatość potyliczną zewnętrzną z wyrostkami kolczystymi kręgów, szparą pośladkową i padać na podłoże w miejsce styku obu pięt. Wyrostki sutkowate kości skroniowych, wyrostki barkowe łopatek, dolne kąty łopatek, łuki żebrowe, krawędzie talerzy biodrowych, kolce biodrowe tylne górne, szczyty krętarzy większych, linie dołów podkolanowych i kostki boczne powinny być połączone odcinkami prostopadłymi do linii pionu i symetrycznie dzielonymi przez oś ciała. W płaszczyźnie strzałkowej linia łącząca wyrostek sutkowaty kości skroniowej, środek głowy kości ramiennej, wznósek kości krzyżowej, szczyt krętarza większego, głowę kości strzałkowej i kość sześcienną powinna być linią prostą, prostopadłą do podłoża (Janiszewski et al., 2001).”

Rys. 1 (Oschman 2000:150)

Rys. 2 (Ackermann 1997:14)

W chiropraktyce McTimoney-Corley'a używa się technik miękkich, które nie powodują dodatkowego napięcia narządu ruchu wywołanego dłonią terapeuty lub napięciem psychicznym chorego. Często pacjent, nie wiedząc czego oczekiwać, świadomie bądź nieświadomie napiętnia się, co utrudnia usprawnienie. Jedną z zasad chiropraktyki McTimoney-Corley'a mówi: „delikatniej pracując manualnie zajdziesz dalej”, co potwierdzają osiągnięte rezultaty, a stwierdzenie to jest zgodne ze stylem pracy i rezultatami terapii czaszkowo-krzyżowej. Potwierdzeniem miękkości zabiegów chiropraktyki McTimoney-Corley'a i jej holistycznego charakteru jest fakt, że zazwyczaj pierwszą reakcją chorego na oscylacyjny ruch miednicy powodowany przez chiropraktyka

jest śmiech, który jest sygnałem odprężenia organizmu. Poza tym: „Ruch jest jedną ze specyficznych cech żywego organizmu, jest tym czynnikiem, który umożliwia człowiekowi reagowanie na otoczenie, wywieranie na nie określonego wpływu, czy wreszcie dawanie wyrazu emocjom.” (Janiszewski, Wadowski, 2001)

W świetle tego stwierdzenia możemy powiedzieć, że ciało magazynuje energię emocjonalną taką jak gniew, złość, nienawiść, radość, troska, zmartwienie, współczucie, smutek, strach i depresję w strukturze mięśniowo-powięziowej. Zestresowany człowiek nierzadko robi „nauszniki” ze swoich ramion, co jest przykładem psychosomatycznego połączenia w organizmie ludzkim. Siracusano z UNMC Pain Centre przypomina, że tkanka skórna rozwija się z tych samych embrionalnych komórek, co centralny system nerwowy (CNS). Zatem terapeuta, dotykając zewnętrzną powłokę chorego, czyli skórę, pozostaje w bezpośrednim kontakcie z jego CNS i jeżeli stworzy odpowiednie warunki oraz zastosuje stosowne techniki pracy na narządzie ruchu, może oddziaływać na funkcje układu nerwowego.

Przykładem wykorzystania w/w zjawiska jest technika odruchowego impulsu regulacyjnego w chiropraktyce McTimoney-Corley’a. Odruchowy impuls regulacyjny jest metodą przekazania opuszką palca chiropraktyka impulsu („chiropractic flick”) o krótkim wysokim impakcie kinetycznym na ściśle sprecyzowany, w drodze palpacyjnej, element powierzchniowej anatomii człowieka. Energia ta jest pochłaniana przez struktury mięśniowo-powięziowe, które posiadają właściwości piezoelektryczne i wykorzystywana do autoregulacji łańcucha biokinetycznego. Chiropraktyk McTimoney-Corley’a nie koryguje elementów narządu ruchu na siłę, lecz stwarza warunki do autoregulacji. To podejście idzie w parze z obserwacjami Plato i Koopa, którzy twierdzą: „...wpływ manipulacji leczniczych jest w prawdzie z wyboru miejscowy, lecz o ich całościowym znaczeniu decyduje sam system...” (Janiszewski, Wadowski, 2001).

Sposób takiego postępowania jest istotny, ponieważ tylko organizm, w którym nastąpiło zaburzenie, wie jak najlepiej doprowadzić siebie do stanu równowagi. Terapeuta, mimo szczegółowej historii choroby, nie zawsze wie, czy dolegliwość ma podłoże psychiczne, fizyczne, czy mieszane — organizm jednak często posiada tę informację. Techniki manualne, które rozpoznają wrodzoną zdolność organizmu do autoregulacji, stwarzają warunki do usprawniania narządu ruchu i osiągają trwalsze efekty terapeutyczne. Następnym istotnym elementem w chiropraktyce McTimoney-Corley’a jest umiejętność synchronizacji z pacjentem. Profesor Hartman nazywa to pozytywnym, „dobrym” obchodzeniem się z chorym i mówi: „Dobre obchodzenie się z chorym nie jest zawsze naturalne dla terapeuty. Aby 'dobre' obchodzenie się z chorym stało się drugą naturą terapeuty niezbędne są: koncentracja, myślenie, praktyka.” (Hartman, 2001)

Analiza jakości zabiegu dawanego choremu jest pierwszym krokiem do uświadomienia

sobie, jak kompleksowe i ważne jest zagadnienie synchronizacji z chorym dla terapeuty manualnego, dla którego dotyk jest kluczowym elementem procesu terapeutycznego zarówno w sferze diagnostyki narządu ruchu, jak i jego usprawniania. Zdecydowana większość technik manualnych w chiropraktyce McTimoney-Corley'a ma charakter oscylacyjny, które naturalnie synchronizują się z dynamiką oraz płynnością narządu ruchu i komórek organizmu. Oschman (2000:121) twierdzi, że: *oscylacje stanowią podłoże każdego aspektu natury*, a dalej (2000:122) przypomina, że *molekuły i ich wibracje organizują wszystkie procesy życiowe*. Najważniejsze w chiropraktyce McTimoney-Corley'a jest dążenie do przywrócenia równowagi oraz stabilności miednicy, usprawnienie biomechaniki kręgosłupa, przywrócenie symetrii czaszki, klatki piersiowej, obręczy barkowej oraz usprawnienie biomechaniki kończyn górnych i dolnych. Głównym celem jest odrestaurowanie symetrii narządu ruchu i jego optymalne usprawnienie. Chiropraktyka McTimoney-Corley'a używa wyłącznie miękkich technik, dlatego jest z powodzeniem stosowana u pacjentów od niemowlęstwa do wieku podeszłego, a stosowana profilaktycznie stwarza korzystne warunki dla zdrowia fizycznego i psychicznego — co potwierdzają obserwacje kliniczne.

Według Hugh Corley'a rodzaje terapii manualnej, które nie rozpoznają istoty równowagi i stabilności miednicy dla utrzymania efektów usprawniania kręgosłupa, mogą być porównane do przysłowiowej „niedźwiedziej przysługi”, gdyż uzależniają pacjenta od ciągłego „ustawiania kręgosłupa”. Holistyczność chiropraktyki McTimoney-Corley'a polega na tym, że chiropraktyk zawsze pracuje kompleksowo na całym narządzie ruchu, a dodatkowym elementem wzmacniającym tę holistyczność jest edukacja ruchowa pacjenta, ze szczególnym uwzględnieniem wzorca ruchowego, który doprowadził do powstania dolegliwości. Ponownie warto podkreślić, że holizm zakłada, iż organizmy mają spójność, której nie można w pełni zrozumieć przez analizę pojedynczych części. Organiczna całość, w odróżnieniu od mechanistycznej, nie posiada elementów kontrolujących i kontrolowanych; jest dynamiczna, płynna i wielopoziomowa. Organizm żywy jest w ciągłej wibracji i nie ma preferowanego poziomu działania. Próba nadmiernego hierarchizowania zawęży nasze zrozumienie całości. Izolowane części są tylko cieniem tego, czym są w spójnej całości (Lorimer, 1999).

Literatura

- Ackermann W. P. 1997, *Chiropraktyka ukierunkowana: diagnoza i technika*, Poznań: Wydawnictwo Natura Medica Zbigniew Wasilewski.
- Hartman L. 2001, *Materiały szkoleniowo-edukacyjne z Terapii Manualnej*, Anglia.
- Lorimer D. 1999, *Wider Horizons, Fife, U.K.: The Scientific Medical Network*.
- Janiszewski M., Kwiatek-Bartela J., Bartela M., 2001, *Medycyna Manualna, Tom V, Nr 1&2/2001*, s. 43.

- Janiszewski M., Wadowski A., 2001, *Medycyna Manualna*, Tom V, Nr 1&2/2001, s. 20.
- Oschman J. 2000, *Energy Medicine: the Scientific Basis*, Edinburgh: Churchill Livingstone.